

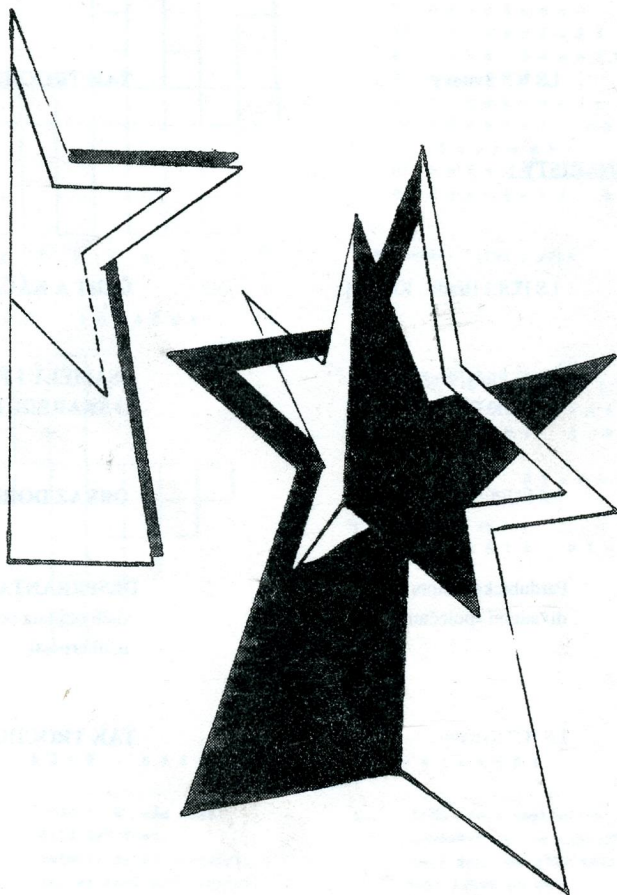

ZPRÁVODAJ

3.

Sobota 4. července 1992

Tak nám ne zvolili prezidenta... Jenže - kdo? Ti, které my sami jsme ve svobodných volbách zvolili, aby ONI pak mohli dále již volit za nás a tím dopřáli nám času na naše zaměstnání a rodiny a chalupy a auta a videa a filmy a jídlo a ... Vlastně jsme se tak zbavili své zodpovědnosti a přesunuli ji na ty, které jsme zvolili. Pokud jsme zvolili špatně, máme, co jsme chtěli. Opět funguje náš alibismus, opět je tady tolik let trvajících fenomén slova ONI. To ONI mohou za to, že je dražší pivo, to ONI mohou za to, že ... (doplňte si podle vlastních představ a zkušeností). Jenže - to MY! A - tak nám ONI ne zvolili prezidenta a MY ho nemáme. Proto vám všem nabízíme pro inspiraci a pro volné chvíle malou vystřihovánku. Třeba se nám v budoucnosti všem ještě bude hodit...!

DNES SE HRAJE

PŘEDSTAVENÍ PRO VEŘEJNOST :

10.00 hodin :

ZŠ Husova :

LS D-Klub Plzeň :

**OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ
O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ
PASÁČEK VEPŘŮ**

Divadélko Mír :

LS KUK Ratíškovice :

LS Klubíčko Bohumín :

14.00 hodin :

ZŠ Husova :

LS POLI Hradec Králové :

**ČERT A KÁČA
LÉČBA NEKLIDEM**

Divadélko Mír :

LS Čmukaři Modřice :

16.00 hodin :

Divadélko Mír :

LS Čmukaři Modřice :

**LÉČBA NEKLIDEM
OBRAZ DORIANA GRAYA**

Divadlo KP :

LS Šuplík Bratislava :

18.00 hodin :

Divadélko Mír :

LS Klubíčko Bohumín :

PASÁČEK VEPŘŮ

20.00 hodin :

Divadlo KP :

LS Šuplík Bratislava :

OBRAZ DORIANA GRAYA

21.00 hodin :

Hradby :

Pardubická ochotnická :
divadelní společnost

**DESPERANTA STRAŠNÁ DCERA
aneb odplata pejše a marnivé
nádhernosti
KONCERT**

Schody před

Divadlem KP :

romská skupina ROKOKO :

22.00 hodin :

Divadlo KP :

LS "C" Svitavy :

TAK TROCHU ...

PŘEDSTAVENÍ PRO SEMINARISTY :

16.00 hodin :

ZŠ Husova :

LS POLI Hradec Králové :

ČERT A KÁČA

18.00 hodin :

ZŠ Husova :

LS D-klub Plzeň :

LS KUK Ratíškovice :

**OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ
O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ**

20.00 hodin :

Divadlo KP :

LS ŠUPLÍK Bratislava :

OBRAZ DORIANA GRAYA

21.00 hodin :

Hradby :

Pardubická ochotnická
divadelní společnost

**DESPERANTA STRAŠNÁ DCERA
aneb odplata pejše a marnivé
nádhernosti**

22.00 hodin :

Divadlo KP :

LS "C" Svitavy :

TAK TROCHU ...

DOPLŇKOVÝ PROGRAM :

16.00 hodin :

Plovárna :

DUO MY DVA Plzeň :

PUTOVÁNÍ S POHÁDKOU

ÚVAHY POROTY

nad jednotlivými představeními

Dagmar Jandová, která se svými dětmi přivezla nejvíce individuálních výstupů (Oříšek, Malý princ, O komínčkovi, Chodící jitnice), porotě nejprve vysvětlila jakým způsobem k jednotlivým drobníčkám děti došly - mimo Malého prince si děti hledaly text samy. Malého prince navrhla učitelka sama (důvod: až povinná četba ve škole, tak děti nezaujala) - dlouho se s tím zaobíraly, až děti Malému princovi přišly na chuť.

Malý princ - hraje Monika Karlová a Jan Prchal - ZUŠ Plzeň

- oceněna citlivá práce s loutkou
- hluboký vztah mezi liškou a princem
- děti vnímavé a citlivé

O komínčkovi - hraje Petra Faitlová - ZUŠ Plzeň

- předloha není dramaturgicky zpracována
- loutky jsou vtipně řešené, ale někdy jdou proti textu, málo výrazné
- nabízený vztah mezi komínčkem a dívkou nebyl přesný, čitelný
- jednání dívky bylo dobré, ale byla handicapována loutkami

Chodící jitnice - hraje Jan Prchal - ZUŠ Plzeň

- chlapec = osobnost, velmi přirozený herecký výkon

Oříšek - hraje Zdeněk Purkar - ZUŠ Plzeň

- nepoměr mezi textem a jednáním, chybí dramatická stavba

Housenka - hraje Nina Címbolincová - ZUŠ Trinec

vedoucí Marcela Kovaříková

- jednoduchá, pěkná, příjemná drobníčka, pan prof. Císař v ní našel zalíbení
- v zakuklování dívka vydala velký kus energie a odvahy a zároveň velmi cítila napětí chvíle, kdy se má vykuklit

Pohádka o šedých a bílých myších - hraje Jaroslav Ira - ZUŠ Plzeň

vedoucí Jiří Oudes

- krásné
- Petr Lébl fandí takovým dětem - hercům, kteří hezky hrají, ale taky při tom "hezky zlobí", což si vychutnal právě v pohádce O šedých a bílých myších a Molitanovinách

Molitanoviny - hraje Hynek Držňal - ZUŠ Praha 10

vedoucí Věra Dřevíková

- čisté divadlo, herec si stihl vychutnat své hraní - užil si
- herce nic nesvazovalo, předvedl předmětnou fantazii

LS Střípek Plzeň: ZLATÉ KAPRADÍ

- základní dojem velmi příznivý
- dramaturgický půdorys je velmi zdoluhavý, epický, zevrubný
- v jisté chvíli se začne příběh zbytečně komplikovat (např. okolo Kariny)
- nutno věst hlavní příběh Mladky a ovčáka velice přesně a vedlejší motivy zbytečně nerozměškovat
- položena otázka, zda celá inscenace není položena do velkého vázání

- v jisté chvíli, místo co by děj šel kupředu, lyrizuje se a divák lehce umdlévá

- humorné odlehčení ve vojenských sekvencích je trochu odjinud
- protagonistům bylo špatně rozumět
- výhrady proti loutkám, naopak se velmi líbila scéna
- snaha o velkou preciznost či "přepulovanost" celé inscenace

PODNĚTNÉ A KONFRONTAČNÍ...

výtah z hodnocení krajské poroty

LS Střípek Plzeň: ZLATÉ KAPRADÍ

Opět totálně autorské divadlo, jak jsme u tohoto souboru zvyklí (dramatizace, texty písní, hudba - Ivana Faitlová, která si v tomto opusu přibrala navíc i režii). Kladem inscenace je tradičně dobrý a kultivovaný výkon dámské části souboru, schopnost vytvořit jevištní atmosféru, prezentovat myšlenku hry, k pozitivnímu patřít i funkční a mnohovýznamová výprava J. Hrubého. Nepřelíska povědění je výtvarná podoba loutek (malá charakterizace a tím i rozlišnost dramatických postav). Tradičně "ženská", k dramatické výstavbě situací méně tlumoucí režie, se zdá být již charakteristickým znakem souboru.

Zapsala: Vlasta Polednová

Povzdech Jiřiny Lhotské č. 2 :

(z pátku 3.6.1992)

Tak nevím, kde se odehrává ta pravá přehlídka loutkového divadla, zda tady v Chrudimi, či v parlamentě!

DĚTI O PŘEDSTAVENÍCH

Rodinný seminář II

Pracujeme v kolektivu 15-ti dětí ve věku 12-14 let a já. Zajímá nás kromě práce v semináři samozřejmě také divadlo a máme potřebu si o tom, co vidíme, popovídat. Tak jsme se do toho hned ráno pustili. Dohodli jsme se, že začneme tím, že si každá skupinka (2-3 děti) připraví a předvede ostatním nejzajímavější situaci z nejzajímavějšího představení čtvrtletního dne (Pinokia jsme nehodnotili, protože ho všechny děti neviděly).

Jak to dopadlo? V šesti kraťasových výstupech se objevila 4x Pipi, 1x Zlatá kočka a 1x O rybce parádnici. Na opačném konci - představení, které mě nezaujalo, neuspokojilo či nudilo - dostal 12 hlasů Budulíněk, 8 hlasů O rybce parádnici, 5x Zlatá kočka, 2x Tři klubička, 2x O rybách a 1 hlas pro Bílou tmu.

SEMINÁŘE :

Začátek práce seminárních tříd je v 8.30 hodin v ZŠ Školní náměstí - Budova B, zvaná "Šedivka".

Od 8.30 do 10.00 hodin budou v jednotlivých seminářích probíhat diskuse o viděných představeních, kterých se mohou zúčastnit všichni zájemci z řad členů souborů, veřejnosti i hostů přehlídky.

Od 10.00 hodin semináře pokračují v interní práci, konec dopolední části je ve 12.30 hodin, odpolední pokračuje od 14.00 do 15.30 hodin.

HODNOCENÍ PŘEDSTAVENÍ :

Interní diskuse poroty se členy hrajících souborů proběhne ve 21.30 hodin v Okresním muzeu, klubovně v I. poschodí.

Václav Lahodný představuje svůj seminář

Největší protiklad mezi mými původními pracovními představiteli a pocíťovanou realitou byl ve čtvrtek večer v klubu, kdy jsem zaslechl název semináře D: Hrajeme si s hudbou. Je to "fůpné", vejde se do toho i to, na co jsem se připravoval, ale v tu chvíli - 1.7. v 20.21 - jsem měl strach, že se přihlásili ti, co čekají hlavně legrácky, hudební hříčky, zábavu a rozptýlení. Téhož strachu jsem se zbavil hned druhý den. Teď jsme asi v polovině (hudební skladba mívá vrchol většinou ve 2/3...), všechno se může ještě dost změnit, ale podaří-li se nám sdělit si navzájem naše často vyvzdorované, nepřečtené a nenaučené, ale o to objevnější postřehy a praktiky v tom jak divadelní hudbu vnímat, cítit, používat a hlavně tvořit, budu hrozně rád a splní se tím i ta původní představa o tom, jaké by to mělo být. Možná příliš neurčitě jsem naznačil, že to je nadějně a že si myslím, že se nám to daří ... ale na to jste se mne taky neptali. Ještě si dovoluji jeden postřeh (na který jste se taky neptali) - hudba ke mně zaznívá snad ze všech představení, co jsem tu viděl, a proto to není věcí jen hudebních tvůrců. Všichni, co děláte divadlo: našpicujte uši a otevřete srdce a slyšte Ji.

JAK JSEM TO VIDĚLA JÁ ...

MALIČKOSTI OD DĚTÍ

ZUŠ Žamberk : VE ČTYŘECH

Veršované pohádky Františka Hrubína v úpravě souboru ze Žamberka byly milým úvodem do dnešního divadelního dění. Děti vybavené, vybudované vztahy mezi účinkujícími, zvládnutý prostor, hlas, hezká práce s pauzou. Chvilku jsem se ptala, kdeže jsou loutky, ale jen chvilku.

ZUŠ Žamberk : OSTROVY

Všechno, co platilo o Hrubínových pohádkách pokud jde o vybavenost souboru, platí i u pásma nonsensové poezie Ostrovy. Vždycky, když se dívám na jevištní ztvárnění nonsensových veršů, mám strach jak to půjde. A také, jestli porozumím všemu, co vedlo inscenátory k jevištnímu ztvárnění nonsensu. Když si přečtu takovou poezii, stačí mi ke spokojenosti už samotný

zážitek z četby. Z jeviště čekám víc. Hledala jsem a nenašla. Možná je chyba ve mě.

MALIČKOSTI OD DĚTÍ - II.

ZUŠ Plzeň : OŘÍŠEK (hrál Zdeněk Purkar)

: O KOMINÍČKOVÍ (hrála Petra Faitlová)

: CHODÍCÍ JITRNICE (hrál Jan Prchal)

: MALÝ PRINC (hráli Monika Karlová a Jan Prchal)

: POHÁDKA O ŠEDÝCH A BÍLÝCH MYŠÍCH (hrál Jaroslav Ira)

První čtyři maličkosti vznikaly pod pedagogickým vedením Dagmar Jandové, pátá pod vedením Jiřího Oudese.

Všechna malinká představení mají společné rysy. Hezké nápady, zajímavé výtvarné řešení loutek, i to, jak s nimi děti pracují. Je příjemné, vidět individuální výstup dovedený až na jeviště. Přece jen mě ale trochu mrzí, že jsem na veverku a na červa neviděla, že kominíček a jeho milá byli pro mě každý z jiného světa a nerozuměla jsem proč. Těšila jsem se z Chodící jitrnice, která pro mě od začátku až do konce neztrácela náboj, jistě díky interpretovi. Krátký úsek z Malého prince chci považovat za dobře připravenou a odvedenou etudu, neboť Malý princ je Malý princ. V Šedých a bílých myších jsem od ukázané pasti neměla úplně jasno.

ZUŠ Praha : ROSNIČKA (hráli Bohumila Škrdllová a Kateřina Fuksová)

: MOLITANOVINY

: HOROLEZEC (hrál Hynek Dřízhal)

Rosnička je tak drobounká, že jen konstatuji: potěšila.

Pokud je ta celá podívaná dílem převážně Hynka Dřízhal, pak mě nezbyvá než povzdechnout: ...klobouk dolů...

Nápady i provedení svědčí o talentu a těším se na další práci onoho mladého muže.

ZUŠ Třinec : HOUSENKA (hrála Nina Cimbolincová)

Drobounký příběh a snad i milý, jen - představitelka housenky se soustředila hodně na sebe.

LS STRÍPEK PLZEŇ : ZLATÉ KAPRADÍ

Těšila jsem se na pohádku, kterou mám ráda. Oceňuji práci s loutkami, nápady, výtvarné řešení, práci s hudbou. Představení má mnoho předností, ale jsou tu i problémy. Pro mě největší byl v délce. Udržet tempo 70 minut je kumšt. Představení pro mě mělo spád přibližně do okamžiku, kdy sestry vily ukazují Mladce Martinovu zradu. Potom už jsem se těšila, na spádné vyvrcholení příběhu. Je mi líto, že se nekonal, i když se právě na tomto místě nabízela nejméně dvě řešení. Vlekoucí se závěr setfel i příjemné zážitky. Škoda.

DIVADLO PIKI, BRATISLAVA : ČIN - ČIN

To nejhezčí nakonec. Přes pokročilou noční hodinu jsem dokázala sledovat se zájmem gejzír nápadů, i nápady trochu rozřístý příběh. Těšilo mě sledovat i hezkou, libozvučnou slovenštinu.

Několik autentických postřehů z následující diskuse:

Budulínek

- to oddělování po kapitolách bylo zbytečné
- babička byla důkladná, až to bylo nepřijemné
- byla asi taky hloupá, protože se pořád vracela a na něco zapomínala
- bylo to secvičené
- trvalo to celou věčnost
- vadilo mi, že měli všechno udělaný - i sluníčko, i mráčky, neměli jsme možnost si to domýšlet
- vadily mi peníze - koruna, dvoukoruna a pětikoruna, to přece do té pohádky nepatří
- dědeček to jenom odříkával, nehrál na housle, ale babička na bubínky ano
- to opravdické - živé lízátko tam nepatřilo, všechno ostatní bylo udělané
- Budulínek byl dobře voděný
- nejhezčí na té pohádce byla změna scény světničky na les

Jak dál

- líbilo se mi využití basy, hrálo se na ni, zrcátka a zvuky vlnek
- bylo to hezky vymyšlený, hezké nápady, mohlo to být pěkné, ale někde se na začátku stala chyba, nevím...

O rybách

- vodník byl ukřižovaný, předváděl se, čekal, co na to budeme říkat a pak vždycky přidal
- bylo to pořád stejné a nejasné
- nevím, o čem to bylo

Pipi

- líbilo se mi, že byli spojený s divákama
- kufr byl všechno možné, dali nám prostor, abychom si to mohli sami domýšlet
- byly tam hezky vymyšlené divadelní triky
- líbilo se mi, že to hráli ve slovenštině
- na konci to bylo zdoluhavé, už jsem cítila, že by měl být konec
- moc se mi líbily loutky
- Pipi měla krásný kostým
- herci měli radost z hraní

A co jsme si odnesli do života:

O bílé tmě

- člověk nemůže dělat jen to, co chce, mohl by něco zničit, někomu ublížit nebo něčemu uškodit

O rybách

- člověk by chtěl vždycky to, co má ten druhý

Zlatá kočka

- pro ni je kočičí zlato to pravé zlato

Pipi

- člověk by měl zůstat dítětem i dospělý - a my jsme tomu uvěřili

Jiřina Lhotská

POROTA O ČTVRTEČNÍCH PŘEDSTAVENÍCH

LS Leporelo z Ústí nad Labem neznám, vidím jej poprvé a nikdo, koho jsem se stihnul do této chvíle zeptat, zda o nich něco ví, mně nebyl schopný říci jakoukoliv informaci. Což pší proto, že bych byl strašně rád, kdybych - když už jsem se s členy souboru nemohl osobně setkat - si alespoň potvrdil základní dojem, že jde o práci začátečnickou, nesenou zatím pouze nadšením a vůlí. Jestliže tato představa odpovídá skutečnosti, pak je všechno pochopitelné a vysvětlitelné. To jest: pochopitelné a vysvětlitelné je to, že nic není na svém místě a nic nefunguje. Začíná to - řekněme tomu tak - literární předlohou, která je pro podstatu divadla - pro akci v situaci - děsivě řídká. Nepatrná anekdota, kterou lze, tak jak je napsána, velice těžko na jevišti předvést; pokud to lze vůbec. Pokračuje to tím, co obvykle nazýváme režii. Což v tomto případě znamená elementární organizaci toho, co se děje na jevišti; jakýsi pořádek - řád už by bylo příliš silné slovo. Neboť jde skutečně pouze o základní existování a základní funkce lidí, věcí, loutek; aby přestaly být čímsi co je mezi zmatkem a krajně neurčitou skicou. A končí to herectvím, jemuž chybí prakticky vše - včetně toho, co je odrazovým můstkem k jakémukoli vědomé herecké práci: přirozená samozřejmost bytí na jevišti. Nepíšu tohle vskutku rád; raději bych pěl chválu a rozplýval se nadšením. Ale co mohu dělat, je to tak. Tohle představení stojí před prahem divadla. Tři klubíčka a Rybka parádnice jsou prostě pouze předstupněm k němu.

P.S. Jsem rád, že mně redakce Zpravodaje v dopoledních hodinách dne 3. července L.P.1992 laskavě věnovala program 41.Loutkářské Chrudimě, takže vím o čem přesně píšu. Můj velký šéf a řídící Luděk Richter totiž přede mnou tuto brožuru volných listů utajil a ponechal mne pokud jde o jména inscenací a souborů v mlhách tápání. Tím tedy vyslovuji redakci díky, že mne z říše podvědomí uvedla do hájemství vědomí.

za porotu zapsal J. Čisák

MAK Svitavy - JAK DÁL

Basa jako inspirátor nápadu, jako prostředek hudebnosti a jako proměňovaný prostor pro realizaci tří krátkých poetických příběhů s mírně filosofickým podtextem motivů z knihy D. Fischerové. Minipříběhy o pravém kočičím zlatě, osklivé tmě a nenaplněných tužbách rybek jsou tu nápaditě, vtipně a citlivě ilustrovány jednoduchými loutkami, naplňovány jednáním a spojovány jednoduchými písničkami do příjemné a milé podívané.

Je-li inscenace nazvána otázkou Jak dál... a patřil-li tato k dalším činnostem souboru, pak co jsme viděli je ta správná parketa tohoto minisouborku.

Na základním pocitu nic neubral ani poněkud rozpačitý začátek včerejšího představení.

za porotu zapsal: J.Merta

O BUDULÍNKOVĚ

Loutkářský soubor divadélka Na špejchafe z Litně předvedl ve čtvrtek 2. července v sále ZŠ v Husově ulici představení pohádky O BUDULÍNKOVĚ.

Pracovalo se s textem pohádky tak, jak ho viděl J.V.Pleva. (Pamatujete na ty povinné básničky ve škole? Člověk se uklonil, řekl co se naučil, zase se uklonil, sebral žákajdu s jedničkou a šel...) Tak nějak mohlo působit i divadlo. Herci se představovali částečně jako vypravěči, částečně v rolích, ze kterých zanedlouho

opět vystupovali. Budulínek byl loutka, stejně tak liška s liščaty. Hrál se ve skládacích kulisách domečku a lesa. Nedaleko scény seděl hudebník, který tam, kde bylo potřeba zaťukal na zvonkohru. Celkový nevýrazný dojem z představení mohla způsobit příjemná, ale poněkud nemastná neslaná hra herců, kteří se tvářili tak nějak pořád stejně... ale dost možná, že závažnější překážkou byl učesaný a vymydlený text hry, ustrojený a zezadu štouchnutý aby nezlobil. Vypravěčský a průvodcovský tón na mnoha místech vzal hercům možnost hrát si. Přitom příběh si o hru mnohokrát koleduje. Pohádka O BUDULÍNKOVI je totiž žánrem vlastně horror - a to velmi klasického stíhu:

Malý chlapec zůstane sám doma, čehož využije liška (!), která konverzační obratností (!) chlapce přinutí odemknout domovní dveře. Liška nejprve sežere na co přijde (hrášek) a potom chlapce unese do lesa. (Všimněme si, jak je liška mazaná: Normální úchylná mluvčí liška by se dostala do domu, zařídila by únos dítěte, případně by sežrala hrášek, původně určený Budulínkovi k svačině. O tom, jestli hrášek dostane, nebo ne, by nediskutovala. Kdyby se ale hrášku zmocnila násilím - chlapec by jistě kladl odpor, což liška nemůže potřebovat z časových důvodů. Proto volí variantu psychologicky velmi obratnou - o hrášek, na který má jako agresor beztak právo, teatrálně PROSÍ a odměnou nabízí svezení na ocásku - tedy rovnou budoucí únos. Je to liška typicky česká: nenamáhá se se zahlazováním stop, má extrémně vyvinuté kombinační schopnosti, myslí ve zkratce - úsporně a rychle. Je to liška podnikavá, lehce pravicově orientovaná a má krásnej velkej ocas). Unesené dítě je dopraveno do doupěte v lese, kde se seznamuje s liščími mláďaty. Budulínkovi příbuzní (dědek s babou), když zjistí co se stalo, ozbrojí se hudebními nástroji (další, poměrně typicky česká vlastnost) a jdou do lesa chlapce zachránit. Liška nejprve dítě ukrývá, ale rámus hudebních nástrojů v těsné blízkosti doupěte je tak nesnesitelný, že jí nezbyde než znovu diplomaticky jednat. Liška se pokusí Budulínkovy vysobozovatele podplatit. Jenže kam se hrabe na dědka s babou - ti mají pro strach uděláno a jsou ostatně ještě protřeplejší než liška: neještě si vezmou peníze, ale lišku i s mláďaty pochytají do pytle a sprostě ztlučou. Bezbranné lišky patrně v pytli naleznou smrt. Trest ostatně hrozí i Budulínkovi - nebude-li se přistě NORMÁLNĚ chovat.

Inscenátorům pohádky patří poděkování za to, že se nestarají jenom o sebe, ale že vymýšlejí, vyrábějí a stavějí dekorace, ve kterých HRAJÍ, a dělají dětem radost. Předvedené různorodému, jenom částečně dětskému publiku, působí "matefskoškolkové divadlo" vždycky trochu divně. "Dospělí" se mohou nudit a shovívavě vyčkávat až to všechno skončí. Bylo by možná zajímavé, udělat divadlo (jak se říká) pro děti - při kterém by i dospělí měli jistou naději stát se na chvíli dětmi.

Petr Lébl

JAN HLÍNA

Loutkářská Chrudim byla až dosud neoddělitelně spjata se jménem akademického malíře Jana Hlíny.

Narodil se 6. července 1925 v Kostelci u Heřmanova Městce, studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u prof. Karla Svolinského (1946-1951) a celý svůj život se zabýval nejvíce tvorbou plakátů a jinou užitou grafikou.

Žil a tvořil nedaleko Chrudimi, v Heřmanově Městci. Svým charakteristickým rukopisem poznamenal velkou většinu tiskových materiálů chrudimských festivalů v uplynulých více než dvaceti letech. Především se vryl do paměti lidí svými plakáty a kresbičkami panáčeků a loutek, které působily přívětivě a optimisticky, hladily člověka po duši a roztahovaly jeho ústa k úsměvu. Prvně na 16. ročníku přehlídky v roce 1967, pak jen s několika výjimkami každoročně až do loňského roku. Pro Jana Hlínu byla loňská jubilejní, 40. národní přehlídka bohužel poslední. Zemřel po krátké nemoci, 27. prosince 1991.

Alena Exnarová

Čtyři otázky potřetí:

1. Proč hrajete to, co hrajete?

2. Jaká byla Vaše cesta na 41.LCH? (mysleno: kdo Vás sem vybral, jak jste se sem vlastně dostali)

3. Jak dnes vidíte loutkové divadlo ve svém okolí?

4. Jaký je Váš bezprostřední dojem z Chrudimi teď?

Marie Miková - členka poroty

1. Nemůžu jinak. Je to moje výpověď o světě.

2. Jednoho dne mi zavolał Luděk Richter a nějak mě nalákal (sama se tomu teď dívím, jak to mohl dokázat).

3. Neať to nic lehkýho. Ale je dobře, že se o to pár nadšenců pořád pokouší.

4. Stále jsem zvědavá. Jsem tu totiž poprvé. Ale v noci štípou komáři a to je nemilé.

Petr Lébl - člen poroty

1. Již delší čas jsem se snažil nehrát, ale vystupovat smrtelně vážně. Čím víc se takhle snažím, tím víc to okolí považuje za hru.

2. Hádejte.

3. Viděl jsem nedávno Šípkovou Růženku a děti na prince pokřikovali: "Usekni jí hlavu!" Bylo mi z toho špatně.

4. Je tady hezky.

Jan Merta - člen poroty

1. Proč dělám to, co dělám? Proč ještě od toho neodcházím? Nemožu to opustit, ač bych asi měl...

2. Přes mé výhrady - Luděk Richter.

3. Nevyrovnal jsem se s tím, že došlo ke ztrátě kontaktů mezi soubory. I když se s některými sejdu na přehlídce - vidím na některých, že jim možná chybí první rozhovor, který byl dříve veden na okresní přehlídce.

4. Teď mám pocit, že se vyjasňuje.

Ivan Nesveda - vedoucí semináře C

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Na blbou otázku blbá odpověď. Tak mám začít?

Václav Lahodný - vedoucí semináře D

- 1.

Protože nic jiného neumím.

- 2.

Luděk mne už před mnoha lety lákal a lákal k podobné pedagogické činnosti, takže to zkouším teď poprvé.

- 3.

Zatím není moc vidět. Je dost pokusů, které se mi nelíbí. Abych si nezkazil dojem, tak raději na některá představení nechodím.

- 4.

Veskrze pozitivní, moc se mi tu líbí. Máš tajnou představu, že by se jednotlivé semináře mohly spojit a zkoušet něco vytvořit tak, aby to vycházelo z daného okamžiku.

Odpovědi na naše referendum

Marie Miková - členka poroty

Je mi líto, že nezůstaneme společným státem, ale jinak to asi v této chvíli nejde. Doufám, že to proběhne bez emocí a že se ještě podívám do Tater beze strachu, že mluvím česky.

Petr Lébl - člen poroty

Jsem za zachování společného státu. Nerozumím proč by to mělo být jinak.

Jan Merta - člen poroty

Vždy jsem byl pro společný stát. V dlouhodobé nejistotě nelze žít, proto bych asi teď volil samostatnou ČR.

Václav Lahodný - vedoucí semináře

Nevím, je to stále ve vývoji, ale spíše bych byl za ČR a SR. Nemám rád věci, které se složitě. Je mi líto Slováků, kteří jsou fajn.

Olga Havlíková - Havířov - řadová divačka

Ano, já chci společný stát, protože především máme společnou ekonomiku, postavení ve světě a dvě tak malé země by nemohly existovat každá zvlášť...

Odpovědi Chrudimáků na otázku: "Patří loutky do Chrudimi?"

Paní, 56 let, nakupující okurky:

Mně je to jedno, teď zase všechno zdražili, tak ať si dělají co chtějí.

Pán, 32 let, montérky a pivo:

Už tady máme takovej binec, že proč ne i loutky ...!

Prodavačka zeleniny:

Když mě to nebudou děcka tahat domů, tak klidně. Už máme dva psy a teď dotáhly křečka a kanára máme ... Ale radši by se něco mělo udělat s tou kanalizací!

Paní s holi - na lavičce v parku:

Pochopitelně, že ano, vždyť taky kam jinam! Loutkáři a Chrudim to přece znají v celém státě, možná v celé Evropě. Já už roky chodím na všechna představení a vždycky se celý rok těším na to, až zase přijede ta spousta mladých lidí a bude tady živo a na všechna ta představení - vždyť co tu jinak po celý rok máme? Někdy ty diskotéky a kino a hospody, kam ti naši mužský naleznou a dost. Pro nás staré a pro malá děcka tu není skoro nic - tak aspoň jednou do roka vždycky nabereme chuť a náladu a snažíme se z toho pak žít po celý zbytek roku.

Spěchající pán středního věku, vzhledem podnikatel:

Podívej, mladej, jdi do prdele s blbostma, na to já nemám čas - a čas jsou peníze, ale ty jich moc asi nemáš, co? Tak se neflákej a něco dělej, my tyhle flákače, co mají plnou hubu jakési kultury furt žít nebudem! Ty zlatý doby, kdy do vás cpali shora, ty už jsou pryč - tak mazej něco dělat!

Olga Havlíková z Havířova:

Samozřejmě, že patří! Tradice...! Tradice obecně a pak lidi a prostředí a město samo a scény... Kam jinam? A proč?

Představujeme další sponzory

Smetánková cukrárna a lahůdkářství Chrudim

(firma zve všechny účastníky přehlídky na 12 druhů zmrzliny)

Firma NICOL, ing. Věra Žaludová, Chrudim

(firma, jejímž obchodním artiklem je především sklo)

ŠTUMPF-MUSIC, gramodesky, kazety a jiné hudebniny, Chrudim

(firma dodává hrajícím souborům videozáznamy jejich představení)

Firma BASY a NIKOL, Chrudim

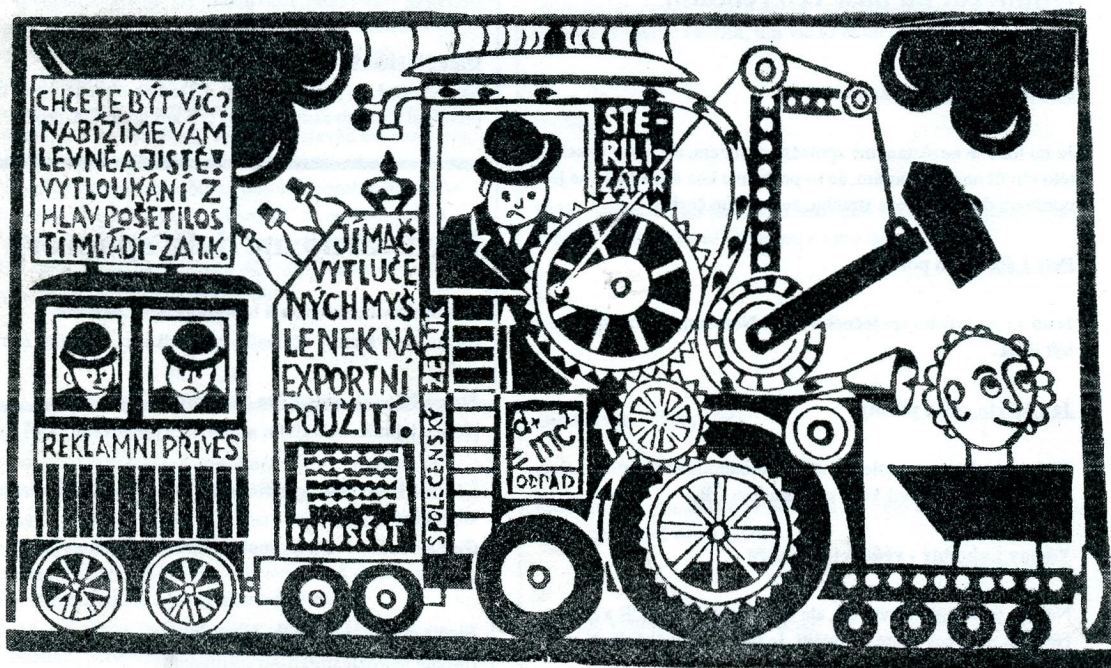
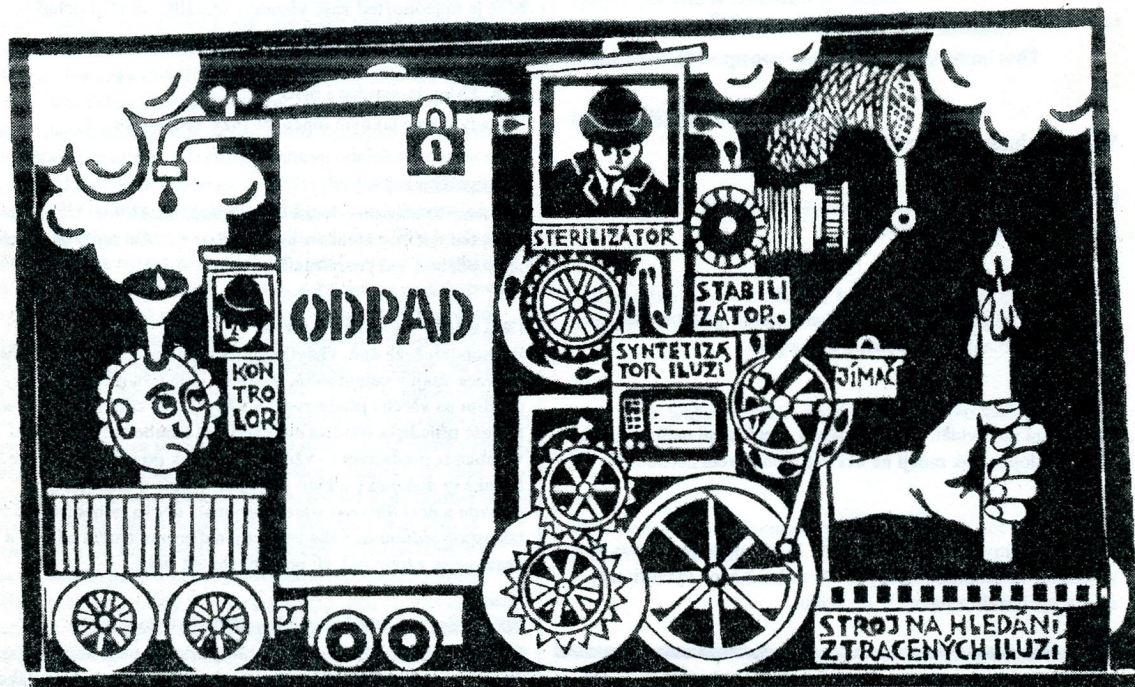
(prodej nejrozmanitějšího sortimentu)

Restaurace U sv. Kareřiny, Chrudim

(jestlipak jste ji už navštívili?)

Hotel BOHEMIA

Bistro STOP

STRÍPKY

TŘI PŘÁNÍ ...

V pohádkách se velmi často setkáváme s hrdinou, kterému zlatá rybka, kouzelný dědeček nebo jiná nadpřirozená bytost nabídne splnění tří přání na jeho cestě za štěstím. Věřte, že nejsem ten pohádkový hrdina a moje cesta v současné době je cesta za prosperitou města. Město, které prostřednictvím zaměstnanců městského úřadu, pracovníků Chrudimské besedy a ostatních našich občanů udělalo vše pro to, aby letošní ročník 41. Loutkářské Chrudimi proběhl důstojně a všichni účastníci měli dobrý pocit z pobytu u nás. Jsou přece naši hosté!!!

Proto mne mrzí některé "úvahy" ve Zpravodaji č. 2. Zodpovědnou a mnohdy úmornou práci lidí hodnotí někteří přítomní jako nedostatečnou či špatnou. Nechci tímto článkem rozvířovat nešťastný začátek loňské

LCH a následnou tísnivou atmosféru. Chci jen jedno. Ty tři přání. Snad v některé, v Chrudimi hrané pohádce, kouzelná rybka bude. Tedy přání první - aby články ve Zpravodaji (jak mimochodem uvedl ve svém prvním čísle) kritizovaly to, co je chybné teď a ne co bylo vloni.

Přání druhé - aby se Vám loutkářům, porotě, seminaristům a všem hostům LCH u nás líbilo.

A konečně přání třetí - abychom se za rok sešli v Chrudimi s loutkami i lidmi kolem nich moudřejší a lidštější.

Petr ŘEZNÍČEK

zástupce starosty

Momentální stav přítomných účastníků LCH bez ohledu na věk a pohlaví, či příslušnost k politickým stranám, souborům a výsledky lustrací byl v pátek navečer celkem 310 ks!

Paní Zdena Hradská, zasloužilá loutkářka, která je v letošním roce na LCH po osmatřicáté, se dne 13.8.1992 dožívá 85 let! Nejen redakce, ale všichni co nejpřímňěji blahopřejeme a věříme, že se budeme v Chrudimi setkávat ještě mnoho dalších let!

V divadelním klubu v přízemí je postaráno nejen o naše duše promítáním videonahrávek (viz včerejší Zpravodaj), ale každý den se starají i o naše žaludky. Včera nabízel vynikající dršťkovou polévku, dnes pak mají na repertoáru ještě lepší roštěnku s rýží...

V pondělí 6.7.1992 pořádá SAL SČDO v klubovně Divadla KP Veřejnou schůzi, na kterou Vás všechny srdečně zve!

TELEGRAM: Prejeme zdar 41. LCH a srdečně pozdravujeme.
STOP. - Šůrovi

LOUTKÁŘSKÁ POUŤ

se kvapem blíží. Již v pondělí odpoledne v prostorách za divadlem Karla Pippicha (tam, co před rokem).

Je snad mezi Vámi někdo, kdo by rád na pouti vystoupil?

Ano?

Nuže - neváhejte!

Schůze všech, kteří budou na pouti hrát - pozor

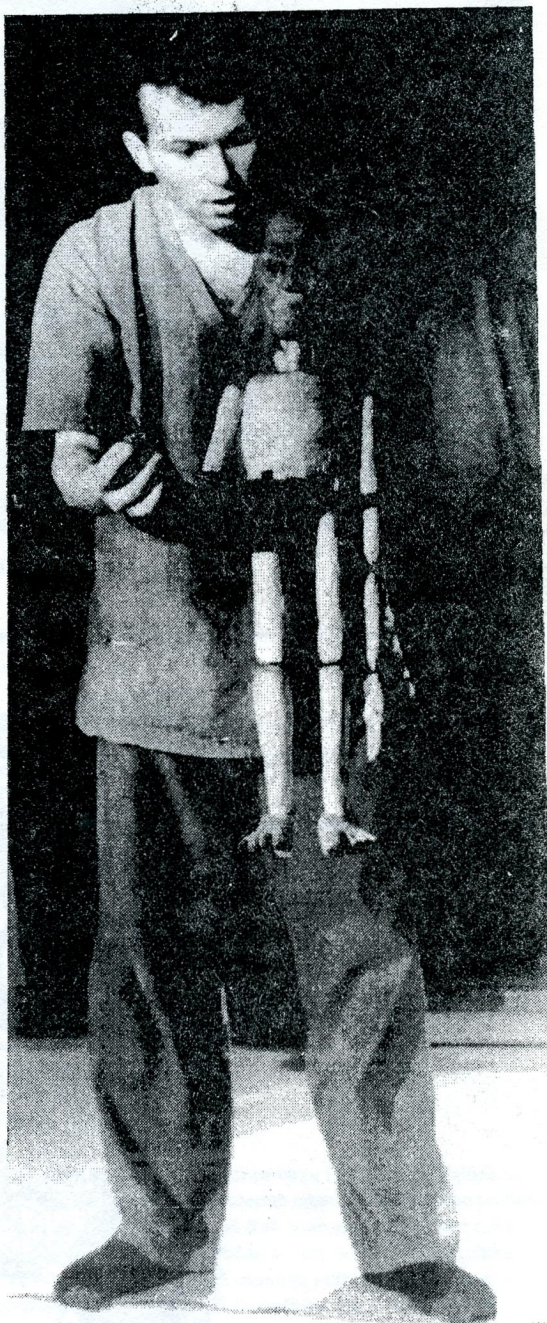
bude v neděli v 10.00 hodin dopoledne

na schodech divadla K. Pippicha - zve Petr Mohr

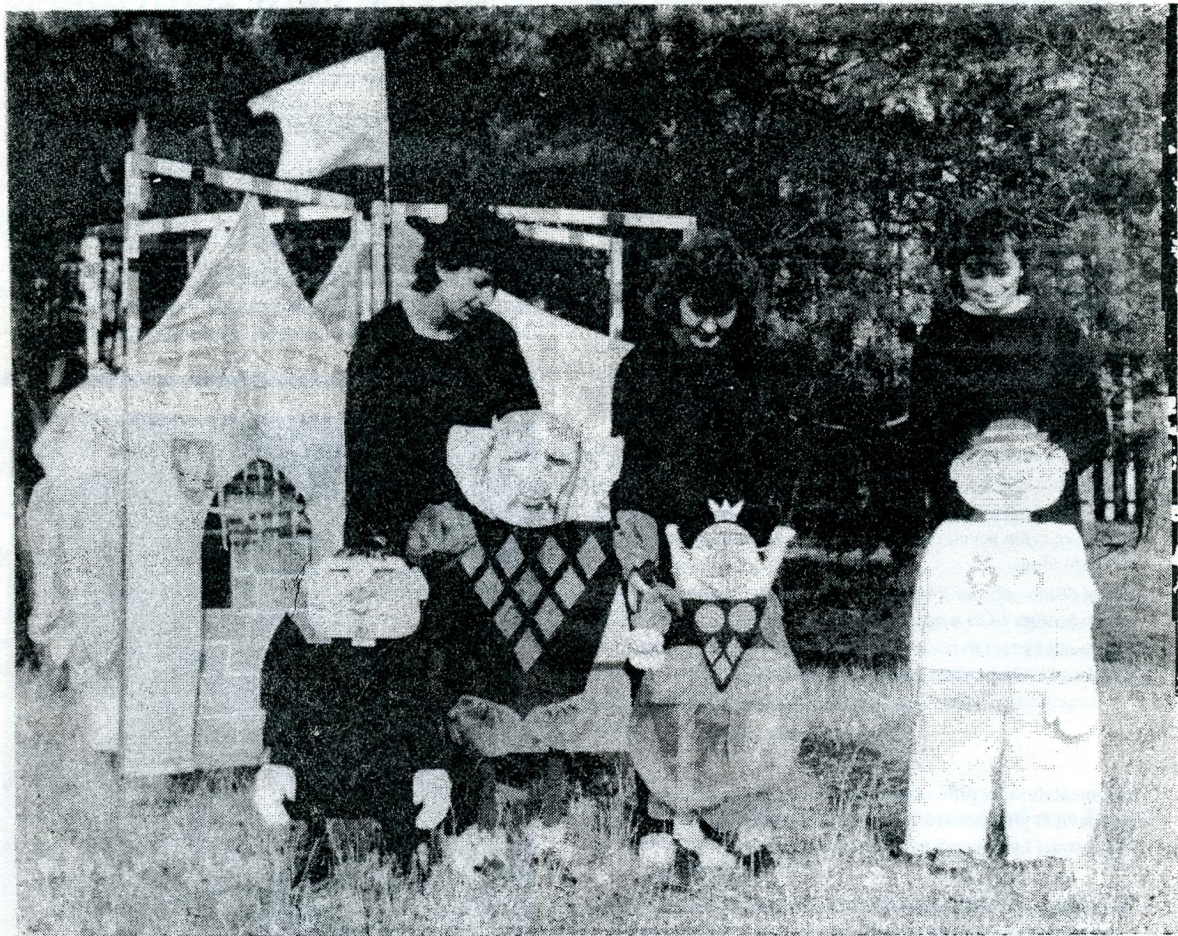
REDAKCE VYHLAŠUJE SOUTĚŽ O CENU!

Na třetí straně druhého čísla našeho Zpravodaje jsme uveřejnili fotografii lektorky Jiřiny Lhotské z mladších let s Bratrance - oba nahofe bez...! Redakce vyhláší soutěž o cenu. Odpovězte písemně na otázku "Kdo je onen Bratranec, či kdo by to ještě mohl být?" Ze správných odpovědí pak vylosujeme vítěze, který bude redakci veřejně!

Své písemné odpovědi stačí na kousíčku papíru - s podpisem - odevzdávejte buď přímo do redakce, či okolo jdoucím redaktorům, případně lze i dole v divadle v organizačním štábu...

Šuplík Bratislava : OBRAZ Z DORIANA GRAYA

Loutkový soubor KUK Ratíškovice - O ŠKAREDÉ PRINCEZNĚ

PRO VOLNOU CHVÍLI

Poslední skupina "vylepšených" názvů měst, pokud ovšem nenapadne nic Vás (v tom případě bychom se k Vaším nápadům vrátili) je tato:

Jestodola, Lichoměřice, Zlín, Přerob, Čockofazole, Létověš, Únáspy, Kozolátky

Dnešní DOPLŇOVAČKA, DVOJITÁ HŘEBENOVKA a SPOJENÉ ROHÁČKY mají opět společného "jmenovatele". Je jím básník, textař, hudebník, spisovatel, kreslíř a dramatik.

Vedle tajenek, které skrývají díla tohoto pána, nabízíme nápovědu složenou ze životopisných dat: narozen v Přerově 29.6.1917 ... zemřel 1971 v Dobříši.

DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

- 1/ Chlapci
- 2/ Příjmení lívalého ministra zemědělství
- 3/ Sportovní náčiní
- 4/ Části kostry
- 5/ Drby
- 6/ Modrá stepní tráva
- 7/ Mořský živočich
- 8/ Druh květenství / m. č. /
- 9/ Postava z "Prodané nevěsty"
- 10/ Pohybové

DVOJITÁ HŘEBENOVKA

- 1/ Křestní jméno skladatele Chačaturjana
- 2/ Odvrácená strana
- 3/ Stromořadí
- 4/ Druh básníka
- 5/ Spojka
- 6/ Neodborník
- 7/ Původní obyvatel Japonska
- 8/ Mužské jméno
- 9/ Egyptský bůh-býk

Nápověda: AJNU, APIS

SPOJENÉ ROHÁČKY

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									

- 1/ Značka dusíku
- 2/ Dětský pozdrav
- 3/ cestovní doklad
- 4/ Tajenka
- 5/ Římský úředník
- 6/ Záznak
- 7/ Řím. 49
- 8/ Iniciála Niny

.... A JEŠTĚ - Hádanky pro nejmenší

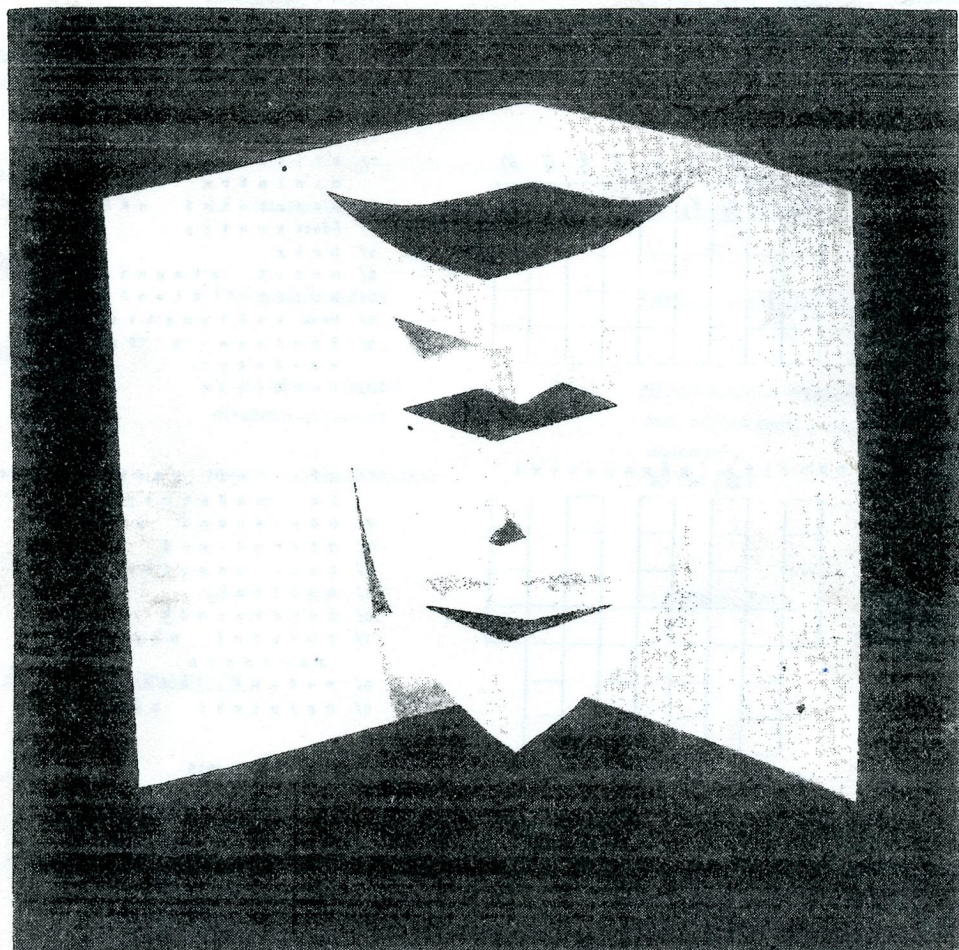
- 1. Přišel k nám host, čilý byl dost. Zatočil se po světnici, pak si lehl pod lavici.
- 2. Zná se s roztomilým kloučkem, schovává se pod kloboučkem. Celý den ho děda mech nosí lesem na zádech

PRO VOLNOU CHVÍLI ...

Ve Zpravodaji č. 2 jsme otiskli v rámci nové slovotvorby jména dalších osmi měst. Pokud jste hledali jejich předobrazy, došli jste asi k těmto závěrům : Nejdek, Jihlava, Hofesedly, Strakonice, Ostrov, Rakovník, Přelouč, Poděbrady.

Dvojitá hřebenovka skrývala Nelahozeves, Roháček měl v tajence ukrytu Ameriku, v Křížovce se schovával Jakobín. Ten pán, ke kterému se váží všechny tajenky, je Antonín Dvořák.

Hádanky pro mrňata, to byly přece hodiny a svíčka.

INSPIRACE PRO VOLNÉ CHVÍLE PRO PŘÍPAD, ŽE SE KURS NAŠÍ ZEMĚ NEOTOČÍ ...